

διωκτικού των βίου ήμισυ συμβάλλοντα προς τὸν προορισμὸν των, ἐσκέφθη, ὡπως ἐπῆλθε σὺν ἐπιείκῃ τῆς τελευταίας ἐπαναστάσεως ἡ ἐκκαθάρισις τῶν λοιπῶν κλάδων τῆς διοικήσεως, ὅτι πρέπει νὰ ἐπέλθῃ καὶ ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ δικαστικοῦ κλάδου· πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ὑπέβλεπεν ἔγγραφον πρότασιν πρὸς ἀπαντας τοὺς Δικηγορικοὺς Συλλόγους τοῦ Κράτους ὅπως διὰ κοινῆς ἐνεργείας ἐπιδιώξωσι τὴν ἐκκαθάρισιν αὐτὴν ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου Δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου μέχρι τῶν Πρωτοδικῶν καὶ ἐπιτευχθησομένην διὰ τῆς ἀναστολῆς τοῦ σχετικοῦ ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος τοῦ περιφρουροῦντος τὸ δικαστικὸν ἀξίωμα διὰ τῆς ἰσοδιότητος, ἥτοι διὰ τῆς τροποποιήσεως αὐτοῦ ὅπως μετὰ ὀρισμένον χρόνον καταστῶσιν εἰ δικασταὶ ἰσόβιοι. Ἦδη ὅτε ἀναθεωρεῖται τὸ Σύνταγμα εἶναι ἡ μόνη κατάλληλος περίστασις πρὸς τοῦτο, ἀρκεῖ ὁ τρόπος τῆς ἐκκαθαρίσεως νὰ γίνῃ δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως, ὅπως μὴ παρασυρῶσιν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν ταύτην καὶ πρόσωπα χαρακτηριστῶς ἀδαμαντίνου ὄντως, ἅτινα ἀληθῶς τιμῶσι τὴν Δικαιοσύνην· ἡ ἐκκαθάρισις πρέπει νὰ στραφῇ κατὰ τῶν στοιχείων ἐκείνων ἅτινα ὄντως κηλιδοῦσι τὴν Δικαιοσύνην καὶ οὕτω θὰ παγιωθῇ ἡ πεποίθησις ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ τῇ ἄλλοδαπῇ ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει δικαιοσύνην ἀνεπηρέαστον καὶ ἀσπίλον καὶ ὅτι ὁ Βουλευτὴς οὐδεμίαν πλέον ἐπιτροπὴν ἐξασκεῖ ἐπὶ τῶν Δικαστῶν. Ἡ πρωτοβουλία τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Τρικάλων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἶνε ὄντως ἀξιέπικνος καὶ πρέπει πάντες οἱ Δικηγορικοὶ Σύλλογοι τοῦ Κράτους νὰ σπεύσωσιν εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην, διότι μέχρι τοῦ Πάσχα περατοῦται ἐν τῇ ἀναθεωρητικῇ Βουλῇ ἡ ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος.

— Ὁρθὴ δύναται νὰ εἶνε ἡ ἰδέα τῆς συναδέλφου «Κήρυκος τῶν Κυκλάδων» ὅπως ἡ ἀνωτέρω τάξις τῶν Κυριῶν τῆς Ἑρμοῦπόλεως ἰδρύσῃ Σύλλογον κατὰ τῆς Πολυτελείας, ἀλλὰ δὲν φρονεῖ ἡ καλὴ συναδέλφος ὅτι ἡ ἰδέα τῆς αὐτῆς εἶνε καθαρὰ οὐτοπία; ἀγνοεῖ ὅτι ἡ φιλαρέσκεια τῶν γυναικῶν κατῆντησε νόσημα χρόνιον καὶ ἀθεράπευτον; Μήπως τὰ ὑγιεινότερα τῆς ἱατρικῆς παραγγέλλονται κατὰ τοῦ κηπίσματος καὶ τοῦ ἀλκολισμοῦ εὐρον ἡχῶ εἰς τὰ ὄτα τοῦ κόσμου; ὅσα δὴποτε διδασκαλίας καὶ ἀν γίνωσι πρὸς τὰς γυναῖκας τοῦ σημερινοῦ αἰῶνος; εἶνε ἀδύνατον νὰ καρποφορήσωσι παρ' αὐταῖς καὶ παράδειγμα ἕστωσαν αἱ ἀηδεῖς ἐσθῆτες (entravées) καὶ οἱ κοφινειδεῖς πῖλοι τῶν γυναικῶν οἵτινες ἐν ᾧ ἀσχημίζουσι ταύτας ἐν τούτοις διότι εἶνε τοῦ συρμοῦ μετὰ σπουδῆς σπεύδουσι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς αὐτὸν ἵνα μὴ θεωρηθῶσιν ὡς ὑστεροῦσαι εἰς τοῦτον.

— Εἶναι παγκοίνως γνωστὸν ὅτι τὸ ἐνταῦθα πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀπροσκόπως λειτουργοῦν μέχρι σιδηροδρομικῶν ἐργοστάσιον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Νεώριον καὶ Μηχανουργεῖα Σύρου» εἶναι τὸ τελειότερον καὶ μέγιστον τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὑπαρχόντων τοιούτων, διότι καὶ τελειότατα μηχανήματα κέκτηται καὶ ἀναβάθρην λειτουργοῦσαν ἀπροσκόπως. Τοῦτο ἔχει κατανοηθῆ παρὰ πλείστον ξένων ἀτμοπλοίων αἰτινες καὶ τὸ καθαρισμὸν καὶ τὰς ἐπισκευὰς τῶν ἀτμοπλοίων των ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ, ἄλλοι δὲ διάφοροι πλοίαρχοι καὶ ἐπιχειρηματίαι ἐν τῷ ἐξωτερικῷ παραγγέλλουσιν ρυμουλκὰ ἀτμόπλοια καὶ εὐχαριστήρια διὰ τὴν τελείαν καὶ ταχεῖαν ἐργασίαν ἐκφράζουσιν. Ἐν τούτοις δὲν δύναμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν τίνος ἕνεκα πλείστα φορητὰ ἀτμόπλοια ἀνήκοντα εἰς συμπολίτας μας ἐφοπλιστὰς ἐνεργοῦσι τὰς ἐπισκευὰς των ἐν Πειραιεῖ; Ἦδη μετὰ τὴν ἀποκτήσιν εἰδικοῦ ἀλλοδαποῦ Μηχανικοῦ δὲν ὑστερεῖ τὸ ἡμέτερον «Νεώριον» πρὸς τὰ ἐν Πειραιεῖ ἐργοστάσια.

— Τὸ τελείως ἐπισκευασθὲν ἀτμόπλοιο τῆς «Κυκλαδικῆς» ἀτμοπλοίας «Ἑρμούπολις» ἐπανάλαβε τοὺς πλοῦς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς γραμμῆς τῶν Ἰονίων Νήσων. Ὡς γνωστὸν πλὴν τῶν ἐπ' αὐτοῦ τοποθετηθέντων νέων λειψίων, καὶ ἅπαν σχεδὸν τὸ σκάφος ὑπέστη τριτύτην ἐπισκευὴν ὡστε νὰ θεωρηθῆται τοῦτο ἐν ἑκ τῶν

στερωτέρων καὶ ἀσφαλετέρων ἀτμοπλοίων τῆς ἀτμοπλοίας.

— Μετὰ λύπης πληροφορούμεθα ὅτι συχνὰ ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου μέχρι τῆς αὐγῆς συμβαίνει τὸ ἀτοπον τοῦ νὰ συναγελάζωνται νέοι τῆς παρ' ἡμῖν καλῆς κοινωνικῆς τάξεως μετὰ τῶν γυναικῶν τοῦ μουσικοῦ θιάσου τοῦ ζυθοπωλείου Τακασφίρη ἐνίοι τῶν ὁποίων εἰσι καὶ νεόνυμφοι ἐξ οὗ συναγελασμοῦ καὶ πολλὰ ἀσχημαίαι ἐν αὐτῷ τῷ ζυθοπωλείῳ λαμβάνουσι γῶραν· χάριν τῆς δημοσίως ἠθικῆς καλὸν θὰ ἦτο ἡ Ἀστυνομικὴ ἀρχὴ νὰ ἐπαρμόσῃ τὴν ἀστυνομικὴν δικάσιν ὡστε εὐθὺς ὡς ἐπιστῇ ἡ ὥρα ἡ παρ' αὐτῆς προβλεπόμενη νὰ κλείηται αὐστηρῶς τὸ ζυθοπωλεῖον. Τὴν σύστασιν ταύτην πράττομεν χάριν καὶ τοῦ καταστηματοῦ καὶ τῶν νεαρῶν συμπολιτῶν μας, ἵνα μὴ διδεται ἀφορμὴ νὰ διασῶρῃται ἡ ἀξιοπρέπεια ἀμφοτέρων ἥτοι καταστηματοῦ καὶ νεολαίας.

— Ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων διὰ τινὰ ἐτοιμοῦρον οἰκίαν τοῦ ἀποβιώσαντος Νικολ. Στρούμπου κειμένην κατὰ τὴν συνοικίαν Μητροπόλεως, ἀνωθεν τῆς Ἐπισκοπῆς, καὶ ἥτις κατέστι ἀφοδευτήριον καὶ ὄζει φρικιδῶς. Ἐκτὸς δὲ τοῦ ὅτι αὐτὴ εἶναι ἐστία μολυσμάτων, φόβος ὑπάρχει νὰ ἀριθμηθῶμεν καὶ θύματα καταπεσοῦσης ταύτης αἰφνιδίως.

— Τὴν παρελθούσαν Δευτέρην ἐτελέσθη ἐν τῷ ἐν Πυλαιδωνίᾳ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, καὶ ἐν ἄκρως στενῷ συγγενικῷ κύκλῳ, τὸ μυστήριον τῆς βραβείσεως τοῦ χαριτωμένου θυγατρῆ τοῦ συμπαθοῦς ὀδοντοῖκτροῦ τῆς πόλεως μας κ. Γαετάνου Τσερτίνη, εἰς ὃ ἐδόθη τὸ ὄνομα «Εἰρήνη», ἀνδεξεκμένου αὐτοῦ τοῦ ἐκ τῶν ἀριστεῶν τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας κ. Κωνσταντίνου Μ. Κορνυλάκη, μεγαλοβιομηχάνου, εἰς ὃν εὐχόμεθα νὰ τὰ χιλιάτη.

— Ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης μας κ. Κωνσταντίνος Μ. Κορνυλάκης προσέφερεν εἰς τὴν Σκοπευτικὴν Ἐταιρίαν ἥς τυγχάνει καὶ Σύμβουλος Δρχ. 150 ὑπὲρ τῆς αὐτῆς Ἐταιρίας προσέφερε Δρχ. 50 καὶ ὁ ἀξιότιμος κ. Ζακνῆς Ι. Πετροκόκκινος. Ἡ πράξις αὕτη τῶν εὐγενῶν συμπολιτῶν μας τιμᾷ αὐτοὺς καὶ τὴν Σκοπευτικὴν Ἐταιρίαν ἥς ὁ Ἐθνικὸς σκοπὸς καὶ ἡ δράσις ἤρξάντο κατανοούμενα παρὰ τῆς παρ' ἡμῖν κοινωνίας.

— Ὁ τοῦ νομοῦ Κυκλάδων εὐπαιδευτος ἱεροκλήριος κ. Ἠσυχίας Πασχοπούλος Ἀρχιμανδριτῆς συνεχίζων τοῦ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου, θελεῖ ὁμιλήσῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν, τὴν μὲν πρῶτην κατὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως «περὶ Προσευχῆς καὶ Νηστείας», τὴν δὲ μεταμεσημέριον κατὰ τὸν ἑσπερινὸν «περὶ τοῦ Μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας» ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως.

— Κατὰ τὸν «Κήρυκα τῆς Ν. Ὑόρκης» ὁ ἀμερικανικὸς κληρὸς ἐτοιμάζεται νὰ ἀποδοθῇ εἰς παναμερικανικὸν κήρυγμα ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κρήτης. Πρὸς τοῦτο θὰ μεταχειρισθῇ τὸν ἔμβλωκα, τὴν ἐφημερίδα καὶ τὸ ρητορικὸν βῆμα, ὅπως διαφωτίσῃ τοὺς Ἀμερικανοὺς πολίτας περὶ τῶν δικαιομάτων Κρήτης καὶ Ἑλλάδος, πρὸς ἐνωσιν αὐτῶν εἰς ἓν κράτος. Ἡ εἰδήσις ἐνεγεί δι' ἡμᾶς μεγίστην σημασίαν, εἶνε δὲ ἀξιόπιστος ὁ ἀναγράφων ταύτην «Κήρυξ τῆς Ν. Ὑόρκης», τὸ παγκόσμιον δημοσιογραφικὸν τοῦτο ὄργανον, ὅστις ὑπὸ ἀγνοῦ φιλελληνισμοῦ διαπνεόμενος, εὐρυτάτας ἤνοιξε τὰς τιμὰς στήλας του εἰς τὸν ὑψηλὸν τοῦτον ἀγῶνα.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν προερχόμενος ἐξ Ἀμοργοῦ ἀνεχώρησε μεταβαίνων εἰς Ἀθήνας καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν ἐν Δημητριάδῃ νέαν θέσιν του ὃ εἰς καθηγητὴν τοῦ ἐκεῖ Γυμνασίου προαχθεὶς μέχρι τοῦδε σχολάρχης τοῦ ἐν Ἀμοργῷ Ἑλλ. Σχολείου κ. Κωνστ. Γαβρᾶς, διδάκτωρ τῆς φιλολογίας. Τὸν κ. Γαβρᾶν περικομοῦσι προσόντα ἀξιόζηλα μορφώσεως καὶ ἀναπτύξεως σπανίας, ζήλου δὲ καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὸ καθήκον, ἅτινα λίαν ἐνωρὶς ἀνέδειξαν αὐτὸν ἄξιον νὰ καταλάβῃ τὴν ἡν κατέλαβε θέσιν καθηγητοῦ, πάνυ δικαίως καὶ ἐπαξίως ἐκτιμησάντος τὰ προσόντα αὐτοῦ τοῦ ἀρμοδίου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, τοῦ καὶ προτείνοντος τὴν προαγωγὴν ταύτην.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Τρικάλων αἱ ἐκεῖ κυρία ἐξηγήθησαν ἐναντίον τοῦ Σεβασμιωτάτου Τρικλῆς κ. Ἀνθίμου Παντελάκη, ἐνὸς ἐκ τῶν διακεκριμένων κληρικῶν τῆς Ἑλλάδος, διότι οὕτως, ὀρθῶς καὶ φρονίμως ποιῶν, διέταξεν ὅπως ἅπαναι αἱ κυρίαι ὄλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων ἀνεξικρέτως παραμένωσι, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν, ἐν τῇ γυναικωνίτιδι καὶ οὐχὶ ἐν τῇ ἀνδρωνίτιδι, καὶ τὴν ἔλλο φυσικώτερον ἀγιώτερον καὶ εἰς τὰ Ἐπισκοπικά καθήκοντα ἀρμοδιώτερον ἠδύνατο νὰ διατάξῃ ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος; Διὰ τοῦτο ὤφειλον αἱ κυρίαι νὰ χολωθῶσι κατὰ τοῦ Ἐπισκόπου των ἢ νὰ ἐκφράσωσι τὴν εὐγνωμοσύνην των, ἀφ' οὗ αἰτήσονται συγνώμην παρὰ τοῦ Ἱεράρχου; Αὐτὸ ἔλιπεν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, καὶ αἱ γυναῖκες νὰ ἄρῃσι κεφαλὴν κατὰ τῆς Πολυτελείας καὶ δὴ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις ὡς μόνον ἕρεσμα ἔχει τὴν γυναικῆ, ὡς μᾶλλον αἰσθηματικὴν καὶ τοῖς θεοῖς πειθαρχοῦσαν.

— Κατὰ τὰς συγκεντρωθείσας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πληροφορίας αἱ τελωνιακαὶ εἰσπράξεις ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 10 Μαρτίου ὑπερέβηλον τὸ ἀντίστοιχον χρονικὸν διάστημα τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ 2 ἑκατομ. καὶ 650 χιλ. δραχμῶν, προσελθόντα ἐκ τῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγῆς διχοφῶρον ἐμπορευμάτων καὶ δημητριακῶν καρπῶν. Κατὰ τὰς προβλέψεις τῆς Κυβερνήσεως αἱ τελωνιακαὶ εἰσπράξεις κατὰ τὸ τρέχον ἔτος θὰ ὑπερέβῃσι τὰ 50 ἑκατομ. ἐξ ὧν θὰ καλυφθῶσιν ἐλλείμματα τυχόν προϋπολογισμοῦ, καὶ ἄλλαι τοῦ Κράτους ἀνάγκαι.

— Οἱ Νεότουρκοι τελείως ἀφηνιασμένοι ἀπὸ πάσης ἀνθρωπίνης καὶ Ἐθνικῆς λογικῆς, τὰ πρὸ τῶν ποδῶν κείμενα περιφρονούντες καὶ τὰ ἀνεφικτα ἐπιδιώκοντες ἀπαράσισαν τὴν διὰ πραξικοπήματος λύσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος ὑπὲρ ἐαυτῶν. Βεβαίως τὸ τοιοῦτο πραξικόπημα θὰ ἔγῃ τὰς συνεπείας του, οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ προσδοκώμενα ὑπὸ τῶν Σωβινιστῶν Νεοτουρκοῦν ἀποτελέσματα. «Κάμουν τὸν λογαριασμὸν χωρὶς τὸν ἑσποδόν». Ἄς δοκιμάσωμεν, ἀλλ' ἂς εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ μεταμεληθῶσιν ἀκαίρως. Καὶ εἶνε ἄξιον ἀπορίας πῶς προκαλεῖται τὸ τοιοῦτον πραξικόπημα ὑπουργοῦντος τοῦ Σεφκέτ τῶν Στρατιωτῶν, ὅστις εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίσῃ τὸ Κρητικὸν τοῦφεκι!

— Ἡ Κυβέρνησις θὰ φέρῃ, ὡς ἐγνώσθη, τὸ ζήτημα τῆς ἰδρύσεως τῆς Γερουσίας εἰς τὴν Βουλὴν καὶ θ' ἀφήσῃ ταύτην ἐλευθέραν νὰ κρίνῃ καὶ ἀποφασίσῃ περὶ τούτου. Ἐπομένως ἡ ἀπόφασις τῆς συνταγματικῆς ἐπιτροπῆς δὲν δύναται νὰ ληθῇ ὑπ' ὄψει, διότι εἶναι ἐπόμενον καὶ νὰ συστηθῇ καὶ ἡ Γερουσία ἀν ὑποτεθῇ ὅτι θέλει τοῦτο ἡ Βουλὴ.

— Ἡ στατιστικὴ τῶν εἰσπράξεων τοῦ Ταμείου τοῦ Στόλου ἐκ τοῦ λαχείου, ἀποδεικνύει, ὅτι ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος αὐταὶ βεβαιώσιν ἐλαττούμεναι καὶ ἡδη ἐφθάσαν σχεδὸν εἰς τὸ ἡμισυ τῶν εἰσπράξεων τοῦ πρώτου ἔτους. Τὸ γεγονός τοῦτο πρέπει νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ σκεφθῇ τοῦ περὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ ὄργανισμοῦ ἐν γένει τοῦ λαχείου αὐτοῦ, οὕτως ὡστε νὰ παρεχθῆ ἀπ' ἐνὸς μεγαλύτερας ἐπιπέδου κέρδους εἰς τοὺς ἀγοραστὰς καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐπιβάλλεται εἰς τὸν λαόν, νὰ ἐπιζητῇ τὴν ἀγοράν αὐτοῦ καὶ νὰ μὴ παρακλῆται πρὸς τοῦτο ἐπιχειρῶν παρὰ τῶν πωλητῶν λαχείων. Ἀφοῦ τόσα λαχεῖα λειτουργοῦν ἐν Ἑυρώπῃ μετὰ μὲν γάλα κέρδη καὶ παγκόσμιον διάδοσιν, διατὶ νὰ μὴ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος ἐνὸς τῶν τοιούτων λαχείων, καὶ εἰς τὸ τοῦ Στόλου; Ἐὰν ἐξακολουθήσῃ τὸ ἴδιον σύστημα, ἡ στατιστικὴ θὰ παρουσιάσῃ εἰσπράξεις συν τῷ χρόνῳ μόλις δεκαδῶν τινῶν χιλιάδων δραχμῶν, ὡς συνέβη μετὰ τὸ λαχεῖον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας.

— Πληροφορίαι ἐπίσημοι διπλωματικῆς πηγῆς βεβαιοῦν, ὅτι προχθές ἡ Πύλη ἐπέδωκε καὶ ἄλλην διακαιίνωσιν πρὸς τὰς Δυνάμεις, διαμαρτυρομένη διὰ τὴν ἐκ νέου ἐπέκδοσιν τοῦ κ. Μομφεράτου εἰς τὴν Κρητικὴν Χωροφυλακίαν. Ἡ Πύλη ζητεῖ οὐ μόνον τοῦ κ. Μομφεράτου τὴν ἀνάκλησιν, ἀλλὰ καὶ ὄλων τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν, τῶν ὑπηρετούντων εἰς

“ΤΟ ΒΗΜΑ”

“Οροι Συνδρομών

Ενταῦθα ἑτησίᾳ	Δραχ.	8.
ἑξάμηνος.		5.
Ἐν Ἀθήναις ἢ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	»	10.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ	Φρ.	12.

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἦτοι : Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικά κλπ. ἐνεργοῦνται κατ’ ἀποκοπὴν.

Αἱ στήλαι τοῦ «Βήματος» ἐλευθέρως παρέχονται πρὸς πάντα βουλόμενον νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του ἐπὶ οἰουδήποτε ζητήματος, εἴτε ἐνυπογράφως εἴτε ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς διευθύνσεως.

τὴν Κρητικὴν Χωροφυλακὴν καὶ Πολιτοφυλακὴν.

— Αἱ καταπιέσεις καὶ ἡ τυραννικὴ τῆς Νέας Συνταγματικῆς Τουρκίας !!! Πολιτεία ἀναγκάζουσι μέγαν ἀριθμὸν Ἑλλήνων Ἠπειρωτῶν νὰ μεταναστεύωσιν εἰς τὴν Μητέρα Ἑλλάδα. Σύνταγμα μίαν φοράν ! Ὁ Χαμίτ πρὸ τῶν νέων σωτήρων, οὔτινας ἀπετέλεσαν μίαν πολυκέφαλον ἀρχὴν, ἀνευ ἄρχοντος, δύναται τις ἀνευδυσίαστως νὰ εἴπῃ ὅτι ὑπῆρξεν ὁ ὅσιος Ὀνούφριος, ἡ ἡ μετανοήσασα Μυγαδωνή !

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Νομάρχης Κυκλάδων κ. Ἀλεξάνδρου.

— Ἀφίχθησαν ἐξ Ἀθηνῶν οἱ βουλευταὶ τοῦ ἡμετέρου Νομοῦ κ. κ. Νικόλαος Καλθοκορέσης καὶ Ἐμμανουὴλ Πατρικιός.

— Τὴν Δευτέραν τὸ ἑσπέρας ὁ φρουρὸς χωροφυλακῆς ἐν τῇ παραλίᾳ καὶ παρὰ τὸ παλαιὸν Ἰχθυοπωλεῖον συνέλαβε λαθρεμπόριον συγκείμενον ἐκ δύο σίρκων ζαχαρέως ἀνήκοντας εἰς τὸν ἐκεῖ ἐδωδημοπόλιν Δημήτριον Καλατζάκη.

— Προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀσκήσεως τοῦ λαμπροῦ Συνδέσμου «Ἀλληλοβοηθείας» ὁ εὐπαίδευτος Ἀρχιμανδύτης καὶ Ἱεροκλέης Κυκλάδων κ. Ἡσαΐας Πασχοπούλος θέλει ποιῆσαι προσεχῶς διάλεξιν ἐν τῇ εὐρείᾳ αἰθυσῇ τοῦ Σωματείου τούτου.

— Ἐξελίγη Ἄντιπρόεδρος τῆς «Χιτικῆς Ἀδελφότητος» ὁ κ. Νικόλαος Ἰσιδώρου διαχειριστὴς τῶν Μονοπωλίων ἐνταῦθα.

— Ὁ φιλοπρόσθετος, διεθνήτης τοῦ παρὰ τῇ πλατείᾳ Μιαούλη καφενείου «Λασιδίον» κ. Χρῆτος Μ. Γιαννίρης ἐπιθυμῶν ἵνα ἡ πολυπληθὴς αὐτοῦ πελατεια διέρχεται ἀνετώτερον τὰς ὄρας τῆς ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ διαμονῆς τῆς μετεκαλέσαστο ἐξ Ἀθηνῶν τὸν διάσημον θιασάρχην ἀνδρικόλων κ. Κωνστατῆν ἵνα δώσῃ σειράν παραστάσεων ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ.

— Διαμείνας ἐπὶ τινος ἡμέρας ἐνταῦθα, ἔλθων πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν συγγενῶν του ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ ἰατρός τοῦ Πολ. Ναυτικοῦ, συμπολίτης μας κ. Μιχ. Γ. Κωνσταντῆς.

— Ἀφίκετο ἐκ Χαλκίδος ὁ συμπολίτης μας ἑφῆδρος Ἄνθυπολοχαγὸς κ. Εὐάγ. Μ. Γιαννίρης.

— Διῆλθεν ἐντεῦθεν μεταβαίνων εἰς Ἀθήνας ὁ ἐκ Τήνου πολιτευτὴς κ. Κάρολος Βιτάλης.

— Ἀφίκετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ ἀξιότιμος Κυρία Μενδρινῶν τῆς γνωστῆς ἐν Ἀνδρῶν οἰκογενείας.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΒΡΑΚΑΣ

Κηρύσσομαι ὑπὲρ τῆς Βράκας—Φούστας ! Μολονότι δὲν εἶδα ἂν τὸ νέον ἔνδυμα εἶνε ὦραϊον ἢ γελοῖον, μολονότι δὲν ἔχω σχηματίσει ἰδέαν καμμίαν, καὶ συνεπῶς δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ εἴπω κατὰ πόσον στέκει σὺν γυναικείον σῶμα, ἂν καὶ διόλου δὲν εἶμαι φεμινιστὴς ἢ τοῦλάχιστον κοινωνιολόγος, ἐν τούτοις ὅλα αὐτὰ δὲν με ἐμποδίζουσι διόλου, ὡς ἀπλοῦς ἄνθρωπος, με σκέψιν κοινῶ ἰθνητοῦ νὰ κηρυχθῶ ὑπὲρ τῆς Βράκας.

Καὶ κηρύσσομαι ὑπὲρ αὐτῆς, ὅπως πάντοτε ἐκηρύχθη ὑπὲρ ὄλων τῶν νέων φορεμάτων τῆς γυναικείας τουαλέτας, ἀρχινῶντας ἀπὸ τὰ φαρδεῖα φουστάνια, καὶ καταλήγωντας εἰς τὰ γνωστά ἀνεραβέ.

Μοῦ φαίνεται πολὺ περιέργον πῶς ἡμεῖς οἱ ἄνδρες θέλομεν πάντοτε νὰ ἀναμιγνυώμεθα εἰς ὅτι κάμνουσι αἱ γυναῖκες, καὶ πῶς πάντοτε ἐννοοῦμεν νὰ ξεφουτρῶμεν εἰς τὰ γούστα των,

τὰ ὁποῖα ἕως σήμερον δὲν εὐρίσκω διόλου ὡς ἀπελλιπτικὰ ἢ ἐξωφρενικὰ, ὅπως θέλουσι νὰ τὰ παραστήσωσι οἱ διάφοροι ἐκ φύσεως ἢ κακντροχειῖας μεμψίμοιροι.

Ἡ γυναῖκα ἡ ὁποία ἐπλάσθη με τὴν φιλαρέσκειαν, καὶ τρέφει μέσα της τὸσον γούστον εἶνε ἀδύνατον διὰν διαλέξῃ κατὰ τὸ ὁποῖον θὰ φορέσῃ νὰ μὴν τῆς προσδώσῃ ὠραιότητα περισοτέραν, ἂν ὄχι καὶ μεγαλοπρέπειαν, καὶ ποτε δὲν παραδέχομαι ὅτι ἐκείνη ἡ ὁποία θὰ φέρῃ μίαν μόδαν θὰ εἶνε ἀντίθετος τοῦ ὠραίου.

Ἄλλως τε ἡ ἐκ φύσεως ὠραία γυναῖκα ὅτι καὶ ἂν φορέσῃ θὰ ἐξακολουθῇ νὰ εἶνε τοιαύτη, ἐνῶ τούναντίον θὰ εἶνε πάντοτε ἄσχημος, σνεπῶς δὲν βλέπω τὸν λόγον διὰ νὰ ἔχωμεν τέτοιον ἀκατανόητον ἐγωῖσμόν, καὶ νὰ ἐννοοῦμεν κάθε τὸσον νὰ ἐπιβάλλωμεν τὴν θέλησιν μας σὲ πλάσματα ποῦ ποτε δὲν ἐγύρισαν νὰ μᾶς ἴδουσι ἂν ἐβάλαμε κλάκ ἢ φέσι, βράκαν ἢ ζεδιγκόταν. Ὁ γυναικεῖος μυελὸς δὲν ἀπατάται εὐκόλως, καὶ νὰ εἶσθε βέβαιοι διὰ ἡ βράκα θὰ εἶνε ῥοῦχο πολὺ—πολὺ ὠραῖον καὶ ἁρμονικόν, σὲ σῶμα λεπτόν καὶ χαριτωμένον.

Ἐγὼ τοῦλάχιστον ἂν εἶχα γυναῖκα θὰ τὴν παρακαλοῦσα νὰ φορέσῃ τὴν βράκαν—φοῦσταν, ἀρκεῖ νὰ ἐβλεπα πρῶτα τὸν λογαριασμόν τῆς μοδίστας, καὶ διὰ νὰ εἶμαι τελείως εἰλικρινὴς τότε μόνον θὰ ἔφερα ἀντιρροήσεις, ἂν τὸν ἐβλεπα τὸσον φουσκωμένον ὅσον καὶ τὸ νέον ἔνδυμα.

Νίκος

Περίληψις

Προγράμματος πλειστηριασμοῦ

Ὁ Δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Λαμπρινὸς Γ. Τσιτσεκλής διὰ τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 450 τῆς 10 Φεβρουαρίου ἔτους ἐνεστῶτος (1911) Προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ, δηλοποιεῖ ὅτι τὴν 20ην Μαρτίου 1911 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 12ης ὄρας τῆς μεσημβρίας καὶ ἔξωθι τοῦ ἐνταῦθα καὶ παρὰ τὴν Πλατεῖαν Μιαούλη κειμένου κληρονομίου τοῦ Χρήστου Γιαννίρη καὶ ἐνώπιόν μου, ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμόν, μίαν ἰσόγειον, πλακοστρωτὴ ἀποθήκη, ἔχουσα τρεῖς θύρας πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος, μίαν θύραν καὶ δύο παράθυρα πρὸς τὸ ἀνατολικὸν καὶ καὶ ἑτέραν θύραν πρὸς τὸ μεσημβρινὸν μέρος, ἐμπεριέχει δὲ δύο στῖβες πρὸς τοποθέτησιν βιβλίων καὶ πατάριον ξύλινον εἰς ὃ ἀνέρχεται τις διὰ κλίμακος ξυλίνης· διὰ τῆς πρὸς τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς ἀποθήκης τρυφῆς ὑπαρχούσης θύρας εἰσέρχεται τις εἰς προαύλιον διηρημένον εἰς δύο χωρίσματα διὰ ξυλίνου διαφράγματος μετὰ θύρας, ξυλίνης, καὶ ἐν μὲν τῷ ἐνὶ διμερισμῷ ὑπάρχει φρέγκ, ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ μικρόν δωμάτιον, χρησιμεῖον ὡς ἀνθρακκοθήκη. Τὸ ἐμβαδὸν τῆς τε ἀποθήκης καὶ τοῦ προαυλίου ἀποτελεῖται ἐξ 141 τετραγωνικῶν μέτρων καὶ δὲ τὸ κτῆμα τοῦτο κατὰ τὴν μεταξὺ τοῦ Δήμου Ἐρμουπόλεως καὶ Σύρου ἀμφοτεροῦθεν ἰστέν Μυλαράκι, παρὰ τὰς ὁδοὺς Ποσειδωνίας καὶ Σφαγείου καὶ συνορεύει με τὰς ὁδοὺς ταύτας, με γήπεδα Νικολάου Ἐλευθεριάδου καὶ με δημοσίαν ἀμαξοκίνη ὁδόν. Τὸ κτῆμα τοῦτο ἀνήκει τῷ ἰδιοκτῆτῃ καὶ ὀφειλέτῃ, Ἰωάννη Π. Μπούμη, κατοικοῦ πρώην Ἐρμουπόλεως καὶ ἤδη Πειραιῶς, κατεσχέθη δὲ ἀναγκαστικῶς ὑπὸ τοῦ εἰρημένου δικαστ. κλητῆρος Λαμπρινοῦ Τσιτσεκλή τῇ ἐντολῇ τοῦ ἐπισπεύδοντος Κωνσταντῖνου Γ. Γάγκου, κατοικοῦ Ἐρμουπόλεως, καὶ ἐξετιμήθη ἀντὶ Δραχ. 1800, πρὸς πληρωμὴν ἀπαιτήσεως του Δραχ. 2612 ἐντόκως μέχρις ἐξοφλήσεως, ὡς καὶ παντὸς ἐν γένει ἐτέρου ἐξόδου. Ὅτι ὁ τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει νὰ καταβάλῃ ἀμέσως τὸ τίμημα τῆς κατακυρώσεως ἐπὶ ποινῇ ἀναπλειστηριασμοῦ καὶ ὅτι ὡς πρώτη προσφορά ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ τὸ ποσὸν Δραχ. 600.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τῇ 25ῃ Φεβρουαρίου 1911.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος Συμβολαιογράφος Ἐρμουπόλεως

Δημήτρ. Α. Σαλοῦστρου

Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Κυρίου Ἀρτεμίου Χρ. Θεοδωρίδου ἀσφαλιζονται ἀντὶ μίας δραχμῆς αἱ εἰς τὸ ἄρτιον κληρούμεναι Λαχειοφόροι ὁμολογίαι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 18/1 Ἀπριλίου 1911 κατ’ ἥν κληρωθήσονται 1980 Λαχειοφόροι εἰς τὸ ἄρτιον

ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟῦ ΣΥΛΛΟΓΟῦ ΣΥΡΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 2 φύλλου.)

IV

β). Ἐπιβάλλει περαιτέρω τὸ νομοσχέδιον (ἄρθρον 2) νέαν πρόσθετον φορολογίαν, ὅταν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγωγῆς ἔχη ἀξίαν ἀνωτέρην τῶν δραχ. 10.000. Ἡ βῆσις αὕτη τοῦ νομοσχεδίου προὐρίσκει ἀσφαλῶς νὰ ὑποδοχηθῇ καὶ ἐνισχύσῃ τὴν στρεψοδικίαν διὰ τῆς ἀμφοτεροῦ τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀγωγῆς εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις, καθ’ ἃς δὲν εἶνε ὠρισμένη κατὰ ποσὸν ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὡς ἐκ τῆς φύσεως του. Πλὴν τούτου ἡ ἐπιβαλλομένη ἐν λόγω φορολογία εἶνε ἐπικυρτὴ αὕτη καθ’ ἑαυτὴν, ἐπαχθεστερα δ’ ἐτι μάλλον φωράται ἐπιτείνουσα εἰς βαθμὸν δυσφόρητον τὰ ἐπιβεβλημένα ἤδη μεγάλα δικαστικά τέλη, δι’ ὧν βρύνονται ἐκ τῆς κειμένης νομοθεσίης οἱ δικαζόμενοι. Κατὰ τὴν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ φορολογικὴν διακρίσιν ἐπὶ ἀντικειμένου π. χ. ἀξίας δραχμ. 61,000 ἐπιβάλλεται νέα φορολογία δραχ. 160, ἐπὶ ἀντικειμένου δραχμ. 86,000 ἐπιβάλλεται φορολογία δραχ. 210 καὶ οὕτω καθεστῆς. Φορολογίαν τοσοῦτω σκληρὰν ἀποκρούουσιν ἡ στοιχειώδης ἀντίληψις περὶ τοῦ προορισμοῦ τῆς Πολιτείας καὶ ἡ κοινὴ περὶ τοῦ δικαίου συνείδησις, ἡτις ἐξεγείρεται εὐλόγως ὅταν ἡ Πολιτεία διὰ τοιοῦτων νομοθετικῶν μέτρων ἀποκαλεῖ τὴν πρόσθετον εἰς τὴν δικαιοσύνην τῶν ἀδικουμένων, ἐφ’ ὅσον οὗτοι δὲν ἔχουσι πλῆρη τὰ θυλάκια καὶ δὲν στέργουσι νὰ κενώσωσι προηγουμένως αὐτὰ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον διὰ τῆς μεθόδου τῶν δικαστικῶν τελῶν.

Ἡ ἀνάγκη τοῦ περιορισμοῦ τῶν ὑπεραπατητήσεων καὶ τῶν προπετῶν κρισολογιῶν οὔτε δικαιολογεῖ τὴν τοιαύτην ἀπηνῆ φορολογίαν ἀλλ’ οὔτε θεραπεύεται δι’ αὐτῆς. Διότι τὸ ἄτοπον τῆς ὑπεραπατητήσεως καὶ τῆς προπετοῦς κρισολογίας εἶνε ἐστερημένον σοφῶς σημασίας, ἐφ’ ὅσον προορισμὸς τῆς δικαιοσύνης εἶνε ἀκριβῶς ἡ ἐξακρίβωσις καὶ ἡ ἀναγκώρισις τοῦ πράγματι ὀφειλομένου. Ἡ γενικότης δὲ καὶ ἡ προκαταβολὴ τῶν διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐπιβαλλομένων δικαστικῶν τελῶν ἀντιτίθεται εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ περιορισμοῦ τῶν ὑπεραπατητήσεων καὶ τῶν προπετῶν κρισολογιῶν ὡς ἐπιβάλλουσαι τοιαῦτα τέλη ἀδιακρίτως εἰς πάντα ἐνάγοντα καὶ ἐκ τοῦ προτέρου, πρὶν ἢ τοῦτέστι κριθῇ ἡ διαφορὰ καὶ διαγνωσθῇ δικαστικῶς ὑπαρξίς προαπατητήσεως ἢ προπετοῦς κρισολογίας, οὕτω δὲ πλῆττονται διὰ τῆς φορολογίας, μετὰ τῶν προπετῶν κρισολογιῶν, καὶ οἱ εὐθεῖς ἀλλ’ ἀτυχεῖς ἀδικούμενοι.

Ἄλλως τε τὸ ἄτοπον τοῦτο — περὶ οὗ ἀλλως τε ὑφίσταται ἤδη νομοθετικὴ ἐπαρκὴς πρόνοια διὰ τῆς καταψήφισεως τῆς δικαστικῆς δαπάνης καὶ εἰς τὸν ἀπαιτοῦντα πλείονα τῶν ὁμολογημένων (ἄρθρ. 210 Πολιτ. Δικον.) — δὲν θεραπεύεται παντάπασι διὰ τῆς ἐπιβαλλομένης νέας φορολογίας, διότι ὁ ἀποδυόμενος εἰς ἐπιχείρησιν — καθόσον περὶ ἐπιχειρήσεως πρόκειται — ἀδικου δίκης, ἐξ ἧς προσδοκᾷ μὲγάλα ἀδίκᾳ κέρδη, δὲν θέλει διατάσῃ νὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν δαπάνην τῶν νέων δικαστικῶν τελῶν. Ἐκεῖνος δὲ, ὁ ὅσοτος θέλει πάλκις λόγω ἀνεχίας καὶ ἀδυναμίας προκαταβολῆς τῶν βρεῶν δικαστικῶν τελῶν ἀπόσχῃ τοῦ δικαστικοῦ ἀγῶνος, εἶνε ὁ εἰλικρινὴς ἀλλὰ πτωχὸς ἀδικούμενος.

Ἐπομένως διὰ τῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀγωγῆς ἐπιβαλλομένων βαρέων δικαστικῶν τελῶν ὄχι μόνον δὲν ἐπιτυγχάνεται ὁ περιορισμὸς τῶν προπετῶν κρισολογιῶν, ἀλλὰ τούνα-

τίον αποκλείονται της προσφυγής εις την δικαιοσύνην οι άποροι άδικούμενοι.

V

γ). Άλλά και εις τας λοιπὰς βάσεις του τού νομοσχεδίου είνε και άφιλοσόφητον έντελώς και επιβλαβέστατον από δικαιονομικής άπόψεως και άδικον και άκρίτητον από φορολογικής άπόψεως.

Διά του νομοσχεδίου επιβάλλεται νέον βάρυτατον τέλος γραφής διά την εξέτασιν μαρτύρων επέκεινα των τριών. Πικρρομέθη τήν διά του νομοσχεδίου κηθερωμένη έναντίον παντός δικαίου άνισότητα υπέρ του Διαικού και των προς αυτό έξομοιούμενων ειδικών Ταμείων, εις τά όποια χορηγεῖται άπεριοριστος έλευθερία ως προς τόν αριθμόν των εξέταστέων μαρτύρων, έν ώ ήδη έτε δι' άπαλλαγής και του αντιδικίου αυτών από των επιβαλλομένων τελών ειτε κατ' άλλον τρόπον και δι' άλλων μέσων να ληφθῆ πρόνοια όπως μή εύνοώνται, ταύτα επί βλάβη της ισότητος μεταξύ των διαδίκων.

Άπορούμεν τῆ αληθεία πως τόν συντάκτην του νομοσχεδίου διέφυγε τό στοιχειώδες τουτο πόρισμα της τε θεωρητικής γνώσεως και της πείρας των δικαστικών πραγμάτων, ότι τουτέστιν ό πραγματι αναγκαιός προς άπόδειξιν ή άνταπόδειξιν πραγματικών ισχυρισμών αριθμός των εξέταστέων μαρτύρων ούτε προς τήν θέλησιν του δικδίκου ούτε προς τήν αξίαν του αντικειμένου της δίκης σχετίζεται, άλλ' ήρτήται καθαρώς και άποκλειστικώς έκ της φύσεως των άποδεικτέων γεγονότων. Η στοιχειώδης δικαστική πείρα μαρτυρεῖ ότι θέματα άποδείξεως άφορώντα εις άντικείμενα μεγάλης αξίας δύναται, λόγω της απλότητός των, ν' άποδειχθώσι δι' έλαχίστων μαρτύρων, έν ώ εξ αντιθέτου άλλα θέματα άφορώντα εις άντικείμενα εύτελουσ αξίας δεν δύναται, λόγω του περιπλόκου και πολυσυνθέτου αυτών, να άποδειχθώσι ή δι' της άλληλουχίας και του συσχετισμού καταθέσεων πολλών μαρτύρων. Η αυτή δε στοιχειώδης δικαστική πείρα διδάσκει ότι δεν έξκτάται πάντοτε από της θελήσεως του διαδίκου ό αριθμός των εξέταστέων μαρτύρων, καθόσον ούτε έκ του προτέρου είνε δυνατόν να γνωρίζη ό διάδικος τί κατά τήν πρόδον της δίκης θέλουσι καταθέσει οι μαρτυρες αυτού και οι του αντιδικίου του, όπως κατά προτίμησιν καλέση και εξέτάση εκείνους έκ των μαρτύρων, μέχρι τριών, έκ των καταθέσεων των όποιών δύναται να άποδείξη έντελώς τους πραγματικούς ισχυρισμούς του, ούτε είνε δυνατόν να προΐδη ό διάδικος τίνων γεγονότων, καταθέντων υπό των μαρτύρων του αντιδικίου, και διά τίνων έκ των γνωστοποιηθέντων μαρτύρων του είνε αναγκαιή ή άνκίρσεις ή ή διασάφησης προς μόρφωσιν της πεποιθήσεως του δικαστού περί του δικαίου του. Έντευθεν άστήρικτος πάντῃ έλεγχεται ή αίτιολογία της επιβολής μείζονος τέλους εις τήν περίπτωσιν της ανάγκης εξέτασεως μαρτύρων επέκεινα των τριών λόγω της έξκριτικής σπουδαιότητος της υποθέσεως, άφ' ου ως έλεχθη και κοινώς γνωστόν είνε, ό αναγκαιός αριθμός των εξέταστέων μαρτύρων έν ουδεμιῶ εύρηται σχέσηει προς τήν σπουδαιότητα της υποθέσεως υπό τήν έποψιν της αξίας του αντικειμένου της δίκης.

VI

Άλλά και ή επιβολή τελών προσθέτων και βαρυτάτων επί των επί πλέον ώρισμένων φύλλων χροτοσήμου υποβαλλομένων έγγραφων προτάσεων μαρτυρεῖ έλλειψιν μελέτης του μέτρου τούτου κατά τε τήν βάσιν του και κατά τά άσφαλή άποτελέσματά του. Ο συντάκτης του νομοσχεδίου έν τῆ μερίμνη του όπως άπλοποιήση και καταστήτῆ έντελώς άνετον τό έργον των δικαστών — καθ' όν χρόνον μάχιστα μελετάται ή αύξησις του μισθοῦ αυτών — έσκέφθη να επιβάλῃ βαρεῖαν φορολογίαν επί του γραπτοῦ λόγου και έμμέσως επί της σκέψεως, ης εκείνος είνε ή έκφρασις και ή αναγκαιή συνέπειαι. Έκείνο δε, όπερ συμπληροῖ τήν εικόνα της γυμνότητος πάσης δικαιολογίας του μέτρου, είναι ότι ό διάδικος υποβάλλεται εις ποινήν — οίς είνε και ή μορφή και ή δικαιολογία του μέτρου τούτου — διά τήν έλλειψιν του φυσικοῦ προσόντος της

συντομίας και περιεκτικότητος παρά τῶ πληρεξουσίω αυτού δικηγόρου. Άλλά και πραγματικώς είνε άδικαιολόγητον τό μέτρον, τουτο μέν καθόσον ή έκτασις των έγγραφων προτάσεων ως επί τό πολύ ουδόλως έξκράταται έκ της σπουδαιότητος της υποθέσεως υπό τήν έποψιν της αξίας του αντικειμένου της δίκης ή έκ της πολυγραφίας του δικηγόρου, άλλ' έκ της φύσεως μόνως της υποθέσεως και των κατ' αυτήν άναφουμένων και δεομένων αναπτύξεως νομικών και πραγματικών ζητημάτων, τουτο δε καθόσον έκ της κειμενης δικαιονομικής νομοθεσίας είνε αναγκαιή ως επί τό πλεῖστον ή καθ' έκάστην συζήτησιν επανάληψις των πρωτοδικως και από της πρώτης συζητήσεως προταθέντων ισχυρισμών.

Εις τήν φορολογικήν δε όρμήν του συντάκτη του νομοσχεδίου τόσον ως προς τήν εξέτασιν μαρτύρων πλέον των τριών ως και ως προς τήν υποβολήν προτάσεων επί πλέον ώρισμένων φύλλων χροτοσήμου δεν εύρε καν έλεος ή ειρηνοδικειική δικαιοσύνη, ή λαική αυτή δικαιοσύνη, τήν όποιαν στοιχειώδες έχει καθήκον και συμφέρον ή Πολιτεία να διατηρήσῃ απηλλαγμένην παντός τέλους ή άλλης δικαστικής δαπάνης και εύπορίσιν εις τόν λαόν.

VII

Έκ των λόγων τούτων άβίαιτον προκύπτει τό συμπέρασμα ότι από δικαιονομικής άπόψεως τό νομοσχεδίου καθ' άπάσας αυτού τας βάσεις είνε άστοχον και προωρισμένον να παρεβλάψῃ άσφαλώς ουσιωδέστατα τήν άπονομήν της της δικαιοσύνης, καθόσον δι' αυτού, ψηφισμένου και έφαρμοζόμενου ως νόμου, δεν καθίσταται άπλώς δυσπρόσιτος ή δικαιοσύνη, άλλ' αυτόχρημα κλείεται ή θύρα της δικαιοσύνης κατά πρόσωπον του λαού.

Η αίτιολογία της διευκολύσεως και άπλοποιήσεως του έργου του δικαστοῦ άτέχνως συνδεθῆ έν τῆ αίτιολογική έκθέσει προς τήν άσφαλεστέρην διάγνωσιν της διαφοράς και τήν ταχυτέρην άποπεράτωσιν των δικών, καθόσον δεν είνε δυνατόν να καταναηθῆ πως έκ της άτελεστερας — λόγω της επιβαλλομένης φορολογίας — υπερκαπίσεως της υποθέσεως δύναται άσφαλεστερον και έντελεστερον να δικηγωσθῆ και άπονεμηθῆ τό δικαίον. Ουδείς δύναται να άντιταχθῆ κατά της άπλοποιήσεως του έργου του δικαστοῦ έφ' όταν δι' αυτής δεν παρεβλάπτεται ή όρθή της δικαιοσύνης άπονομή. Δεν είνε δυνατόν όμως να υποστηριχθῆ σοβαρά και πειστική δικαιολογία υπέρ της λυσιτελείας της θυσίας των γενικωτέρων και ζωτικωτέρων συμφερόντων της δικαιοσύνης χάριν της άνέσεως των δικαστών.

Όπισθεν των αίτιολογιών του νομοσχεδίου περί βελτιώσεως της δικαιοσύνης διαφαίνεται σαφής και ευδιάκριτος ό φορολογικός σκοπός αυτού. Δεν άποπειρώμεθα να εισέλθωμεν εις τήν ανάπτυξιν των λόγων, δι' ους φροουδμεν ότι ουδαμώς έξυπηρετείται τό καλώς έννοούμενον συμφέρον της δικαιοσύνης διά της επιβολής βαρυτάτων δικαστικών τελών προς έξούρεσιν των αναγκαιών δια τήν αύξησιν του μισθοῦ των δικαστικών υπαλλήλων πόρων, καθόσον και ως φορολογικόν τό νομοσχεδίου είνε κατ' αρχήν άποκρουστέον ως άδικον και άστοχον, διότι πρωτοφανώς ως βάσιν φορολογικήν τίθησι τουτο ουχι τήν αξίαν του αντικειμένου της δίκης άλλὰ τήν φύσιν αυτής και, όπερ έτι χειρόν, τας φυσικάς ιδιότητας του πληρεξουσίου του δικδίκου. Ηδυνάμεθα όμως και ένταύθα να υπομνήσωμεν ότι ή έξούρεσις πόρων διά τήν αύξησιν του μισθοῦ των δικαστικών υπαλλήλων, ήν από της άπόψεως της οικονομικής ανεξαρτησίας αυτών κρίνει και ό ημέτερος Σύλλογος συντελεστικήν διά τήν βελτίωσιν των της δικαιοσύνης πραγμάτων, δύναται να επιδιωχθῆ άνευ βλάβης και έπ' ώφέλειαν μάχιστα της δικαιοσύνης δι' άλλων μέσων, άτινα επιφυλάσσεται να υποδείξῃ ό ημέτερος Σύλλογος έν καιρῶ.

Άλλά και άστοχον είνε, ως φορολογικόν, τό νομοσχεδίου, διότι, κλειόμενων των θυρών της δικαιοσύνης διά της επιβαλλομένης απηνοῦς και άνίσου φορολογίας, θέλει περιορισθῆ ό αριθμός των δικών και κατ' ακολουθίαν αι έκ των δικαστικών τελών εισπράξεις του Δι-

μοσίου θέλουσιν ύποστῆ έπικριστήν μείωσιν άντι της επιδιωκομένης και προσδοκωμένης αύξήσεως.

Έν τῶ σημείῳ τούτῳ κρίνομεν αναγκαῖον να διαδηλώσωμεν δι' όσουσ προσποιούνται ότι άγνωοῦσι τουτο, ότι οι δικηγόροι οι άπαρτί-ζοντες τόν ημέτερον Σύλλογον ως και πάντες άνεξαρτέτως οι έν τῶ Κράτει δικηγόροι άντετάχθησαν και άντιτάσσονται εξ άγνης προκων νομοσχεδίων άντιτάσσονται εξ άγνης προθέσεως υπέρ της δικαιοσύνης, της προθέσεως δε τούτης τήν άγαθότητα ουδεις μή κακόπιστος δύναται να άμφισβητή. Ο περιορισμός των δικών θίγει βαθίως και τό επαγγελματικόν των δικηγόρων συμφέρον. Άλλά θίγει πολύ πλέον τήν δικαιονομικήν λειτουργίαν της Πολιτείας και κλονίζει τά κοινωνικά θεμέλια, όταν λόγον έχῆ τήν επιβολήν άφορήτων δικαστικών τελών και τήν άρνησιν συνεπακολουθως δικαιοσύνης έκ μέρους της Πολιτείας. Εις ουδέν δι' επιτρέπεται να υποκρίνηται τόν πιστεύοντα ότι έκ του στενοῦ άτομικοῦ συμφερόντος και ουχι έκ του γενικοῦ δικαιονομικοῦ και κοινωνικοῦ τοιοῦτου όρμώνται οι δικηγόροι έν τῆ δικτυπόσει της περι των δικαστικών νομοσχεδίων γνώμης της.

VIII

Ουτοι είνε οι κυριώτεροι λόγοι, δι' ους όμοφώνως και άνεπιφυλάκτως εκηρύχθη κατά του νομοσχεδίου τούτου και απέκρουσεν αυτό καθ' άπάσας τας βάσεις του ό ημέτερος Σύλλογος. (Χολουθεῖ)

ΠΟΙΚΙΛΑ

Έτοιμότης ήθοσιου.

Έν τῶ θεάτρῳ παριστάνεται ό Ριχάρδος ό Γ' του Σαξονη Καθ' ήν στιγμήν ή ήθοσιός ό υπακρινόμενος τόν Ριχάρδον άναρνεῖ: — Ένα ίππον!... Τό βασιλείον μου δι' ένα ίππον. Εί: έκ του υπερβου φωνάζει: — Σε πειράζει αν είνε γαϊδαρός; Και ό ήθοσιος ήθοσιός: — Όχι, διόλου. Μα έλα γρήγορα! Τό θεάτρον εκινδύνευσε να πέσῃ έκ των χειροκροτημάτων.

Κατάσχεσις καπέλων κυριών.

Εις τήν κεντρικήν όδόν της Βουδαπέστης έν ώρα περιπάτου ή αστυνομία σταματήσασα τάς κυρίας κατέσχε τά καρφόματα των καπέλων άτινα ήπειλουν να στραβώσουν τωσ διαβάτας. Τό διαβήτη τουτο έσχε κομμοκάτασ διαμαρτυρίας των κυριών, άλλ' ή αστυνομία εφάνη άδυσώπητος. Τήν επομένην όλα τά τεράστια καρφόματα των καπέλων φυσικά έσηφαισθησαν. Εύγε της αστυνομίας!

Δικηγόρος άμνήμων.

Διάσμηος δικηγόρος γηράσας δεν ήδύνατο να αγορεύῃ, διότι πολλάκις έχανε τό νῆμα των ιδεών. Εις μίαν δίκτην ήρχισε να όμιλῆ ευγλωττως, άλλ' αφνης άπόλεσε τήν σειράν του λόγου του και δεν ένθυμείτο τί έπρεπε να εῖπῃ. Χωρίς να θεωρηθῆ καθόλου έστράφη προς τό δικαστήριον και εῖπε: — Κύριοι δικασται, ή μνήμη μου είνε γηρατά θαλαμηπόλος, ή όποια δεν θέλει πλέον να με ύπηρετήσῃ. Άλλ' αν αυτή φέρεται δυστρόπως προς εμε, έξυπηρετεῖ όμως ύμας κάλλιστα, διότι σας άπαλλάσσει του κόπου να με άκούσετε. — Και διακόψας τόν λόγον εκάθησε.

Άγγλος έγκληματίας παραδιδόμενος εις τήν δικαιοσύνην

Πρό δεκα έξ και πλέον ετών νυκτοφύλαξ τις του Βασιλικου Καφετειου έν Λονδίνω εύρέθη μίαν πρῶταν συστηρωδως δολοφονημένος υπό άγνωστου δολοφόνου, όστις μυστηρώως είχε κλέψῃ και τό ταμειον του καταστήματος. Έν τούτοις παρ' όλην τήν δραστηριότητα, ήν άνέπτυξεν ή αστυνομία του Λονδίνου, έστάθη άδύνατον ν' ανακαλυφθῆ και να συλληφθῆ ό φονεύς. Ουτος έν τούτοις, κατατρυχόμενος υπό των τύψεων της συνείδησεως επί δεκα έξ όλόκληρα έτη, δεν ήδυνήθη πλέον ν' άντιέξῃ επί πλέον εις τό ήθικόν μαρτύριον των τύψεων τούτων και ήδη θεωρεῖ πλέον τήν ζωήν ως βάσανον, τήν παρεδῶθη αυτοπροαιρέτως εις τήν άστυνομίαν της Λίβερπουλ, χωρίς να καταδιώκεται παρ' ουδενοῦ. Ουτος, όνομαζόμενος Χάρρυ-Μπερτέν, εις τήν δραματικήν του καταθέσιν όμολόγησεν ότι, μετά τό κλείσιν του καταστήματος εκρήθη κάτωθεν μίας τραπέζης ανακαλυφθεῖς όμως υπό του νυκτοφύλακα ύπηρετου, ώρμησεν άστραπιαώς κατ' αυτού, τόν εφάνευσε διά μιασ βολῆς ρεβόλβερ, έβίασε τό ταμειον και έφυγε, θραύσας παράθυρόν τι.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Τυπογραφικόν Πιεστήριον Άμερικανικόν, τελειοτάτου συστήματος, κινούμενον διά του ποδός, ή πλάξ του είναι διαμέτρου 30 X 22. Πληροφορία παρ' ημίν.